

زنانی که با خیاطی زندگی را از نو می‌سازند

نخ امید برای دوختن آینده و آرامش

“

در یکی از کوچه‌پس‌کوچه‌های بی‌سروصدای دروازه غار در جنوب تهران، سردر خاک گرفته خیریه «ندای ماندگار» با سردری خاکی به چشم می‌خورد. داخل خیریه، فضایی مثل یک خانواده امن در جریان است. یک حیاط نقلی و دورتادور آن پر از اتاق‌هایی که در آن مادران و کودکان در دوفاز جداگانه مشغول آموزش به کارند. اینجا جایی است که زنان می‌توانند با خیال راحت در کنار بچه‌هایشان کار و امرار معاش کنند.

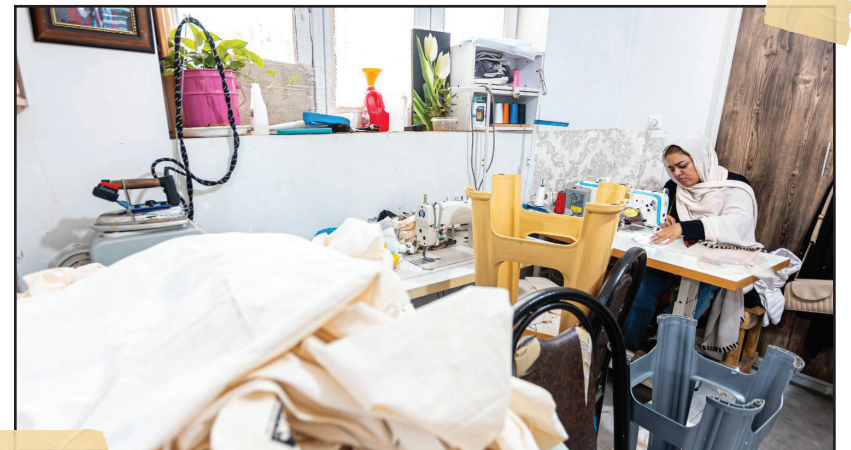
▲ در بالاترین اتاق این ساختمان، کودکانی با دقت به داستان‌های معلم‌ان گوش می‌دهند و آن‌ها را تصویرسازی می‌کنند. یکی از تلاش‌های این خیریه، آشنی دادن کودکان کار با آموزش است. در این مسیر، به مادران‌شان مهارتی مثل خیاطی آموزش داده می‌شود تا بار تأمین معیشت خانواده بر دوش کودکان نیفتد.

▲ سردری بدون تابلوی رنگین، اما بار دای امید، خیریه «ندای ماندگار» در دل کوچه‌ای باریک در جنوب تهران، مأمن مادرانی شده که با خیاطی و پارچه‌بافی تلاش می‌کنند تا روزگار بگذرانند.

▲ در گوشه‌ای از کارگاه، کودکانی کوچکتر روی تکه‌ای فرش دراز کشیده‌اند؛ درست زیر پای مادرها و صدای چرخ خیاطی فضا را پر می‌کند. بعضی از آن‌ها افغانی هستند. رئیس انجیو به ما می‌گوید: در دستورالعمل انجیوها آمده است که فرقی نمی‌کند افراد تبعه چه کشوری باشند، مهم این است که بتوان در جهت بهبود زندگی آن‌ها کاری کرد. بعضی از این افغانی‌ها سال‌ها به بیگاری گرفته شدند ولی در اینجا فضایی پیدا کردند تا فرزندان‌شان را در آرامش بزرگ کنند.

▲ در گوشه‌ای از کارگاه، تصویری از «صفا پوینده» مؤسس خیریه «ندای ماندگار» به چشم می‌خورد. یکی از خانم‌هایی که از سالیان قبل در اینجا فعال است به ما می‌گوید: این زن، زندگی ما را تغییر داد. اینقدر برای ما آدم تأثیرگذاری است که هر سال در روز درگذشتش کار را تعطیل می‌کنیم و سر مزارش حاضر می‌شویم و خیرات می‌دهیم.

► آشپزخانه خیریه، یکی از بخش‌های فعال است. بوی عدس‌پلوی ناهار از قابلمه‌های بزرگ می‌آید. این وعده غذایی گرم، برای کارگران زن، فرزندان‌شان و مدیران خیریه آماده می‌شود. هر نیم‌ساعت، سینی‌های چای تازه‌دم به اتاق‌های مختلف در طبقات بالا و پایین فرستاده می‌شود.

▲ در این کارگاه بر اساس سفارش‌هایی که گرفته می‌شود حوله، دستگیره و ساک‌های دوستدار طبیعت تولید می‌شود، اما پس از جنگ ایران و اسرائیل و بی‌ثباتی اقتصادی ناشی از آن، میزان سفارش‌ها به شدت کاهش یافته و بسیاری از کارگران روزمزد با مشکل جدی در تأمین معاش روزانه خود روبه‌رو شده‌اند.

در کارگاه خیریه، روش متفاوتی برای آموزش و اشتغال زنان طراحی شده است. هر زنی که مهارتی را فرا می‌گیرد، موظف است آن را به تازه‌واردها هم منتقل کند. این زنجیره انسانی آموزش، روح همبستگی را در فضای کارگاه زنده نگه داشته و باعث شده تا تعداد زیادی از زنان بدون نیاز به هزینه برای آموزش، وارد بازار کار شوند.